

Izhaja vsako soboto
in je za naročnike „Našega
Lista“ v kamniškem okraju
brezplačen.

Kamničan

Oglasi se računajo
tristopna petit-vrsta po 10 v.
za enkrat, za večkratno ob-
javljenje po dogovoru.

Turistovska kočica v Bistrici.

Z veseljem je marsikdo pozdravil vest, da išče meščanska korporacija v Kamniku najemnika za turistovsko kočico pri izvirku Bistrice. Saj je bil tudi že skrajni čas zato. Vsak, ki je bil že kedaj pri izvirku naše Bistrice, je pogrešal ondi kočice, ki bi se smela imenovati zavetišče turistom, kajti dosedanja kočica pač ne zasluži tega imena. Lahko pa naravnost trdimo, da dosedanja najemnica ni razumela svoje naloge. Planinska kočica, ki stoji dobri dve uri peš hoje iz Kamnika, bi že morala nuditi nekoliko udobnosti, posebno ker je pot do kočice skoraj brez truda. Pri izvirku Bistrice bi se pač lahko zahtevalo, da je uredba kočice taka, da najde turist nele varno zavetje, temveč da se ondi tudi lahko pošteno okrepča in si odpočije. Najprvo, kar mora vsakdo kritikovati, je slaba postrežba od strani najemnice. Meščanska korporacija bo morala biti pri oddaji nekoliko previdnejša kakor doslej. Kočica pri izvirku Bistrice mora biti preskrbljena z vsem, nele kar rabi v največji sili turist, temveč mora tudi izletnikom, ki kaj radi posečajo krasno ondotno okolico, nekoliko udobnosti nuditi. Vsako leto obiše izvirk Bistrice mnogo letoviščnikov, pa tudi kamniški meščani kaj radi poletijo v prosto naravo. Taki izleti so pa navadno zvezani z velikimi neprijetnostmi, kajti dotičniki morajo se preskrbeti z vsem, kar je človeku neobhodno potrebno. Otovorjen, kakor bi nameraval lezti na Grintovec, moraš narediti mal izlet v Bistrico, posebno če nameravaš ostati tamkaj čez noč. Če si s staro Mico dober prijatelj, že lahko računaš na to, da ti bo postregla z malo mleka, ali pa ti skuhala žganjcev, če si bil pa toliko nepreviden ter si pri kateri priliki zaigral njeno dobrohotno naklonjenost, potem si lahko prepričan, da ji je vsega ravno tisti dan zmanjkalo in ti moraš trpeti žejo in lakoto, seveda če nisi s seboj vsega prinesel. Poleg tega, da se ne dobi tolažila za sitni želodec, je še stara najemnica prepričana do kosti, da človek ne ve, ali se ne odebeli morda celo od nesnage, čemu torej natančnost pri snaženju, ki ne zahteva drugega kot delo. Po raznih planinskih kočah, ki stoje visoko gori v skalnatem svetu, dobiš vedno za primerno ceno dobro prekajeno gnjat, vedno sveži sir, „nekršeno“ mleko, različne izvlečke, sveža jajca, okusen kruh, kakor tudi dobro kapljico, bodisi pivo ali vino, tako da notranjega človeka prav brez težave potolažiš; pri izvirku Bistrice, kjer smo Kamničani takorekoč še doma, pa ti prinese kvečjemu kuhan klopotec. Če človek primerja to razliko, se mora čuditi, da ima sploh še kdo veselje poleteti v Bistrico.

Teh par uric oddaljenosti bi ne smelo niti v poštev priti in bi morala kočica biti preskrbljena z vsemi udob-

nostmi. Namesto da privablja izvirek Bistrice vedno več izletnikov, jih zaradi takih nedostatkov celo odganja.

Korporacijo — ki se sicer ne zmeni dosti za razne umestne nasvete — pa nujno opozarjamo, da bo morala tudi v drugem oziru nekoliko poskrbeti za udobnost gostov, ki posečajo njeno kočico. Tako n. pr. so postelje v takem stanu, da išče marsikdo mnogo raje prenočišča na senu, kakor na posteljah, na katerih pa se je nemogoče spočiti. Ležišča niso skoro nikdar postlana, kakor se spodobi, no, pa saj tudi to skoro mogoče ni, ker je posteljna oprava taka, da je mesto slame v vrečah le še nekaj prahu. Ako se že za prenočišče zahteva plačila, bi se tudi lahko zahtevalo, da so na posteljah žimnice, skozi katere ne čutiš vsakega posteljnega „rebra.“ Posteljne odeje bi menda bile tudi lahko drugačne. Najemniku bi bilo strogo zabičiti, da pazi na snažnost posteljnega perila. Tujei, ki zahajajo k izvirku, posebno čutijo nedostatke, ki vladajo v kočici, zato se pa tudi vedno čujejo pikre opazke, ki pa toliko bolj bole, ker so umestne. Tudi kočica sama je mnogokrat premajhna. V toplih in vedrih nočeh se to ne občuti toliko, ker se makari prenočuje tudi v božji naravi, a človeka silno lahko premoti vedro vreme, ki se naenkrat spremeni v jesensko deževje; da je pa v takih nočeh prenočevanje na prostem v Bistrici nemogoče, pa ni treba dokazil. Naša meščanska korporacija, ki je precej premožna in ima ravno v Bistrici lesa v izobilji, bi pač najbolje storila, ko bi to planinsko „bajto“ podrla in pustila staviti poslopje, ki bi ustrezalo vsem zahtevam izletnikov, pa naj bodo ti tudi razvajeni. S tem bi pridobila korporacija sama, ker bi posečalo vsako leto več tujcev njeno kočico, pa tudi kamniškim meščanom bi bil prijetnejši izlet v Bistrico. Vsakdo raje plača na licu mesta nekaj vinarjev dražje, kakor pa nositi veliko prtljage ali si pa najemati nosačev, ki tudi ne nosijo zastonj.

Mnogo upanja si sicer ne smemo dajati, da bi se uresničile naše nadeje, ker se je pri nas zavrnilo že vsakovrstne lepe prilike, od katerih bi danes lahko imeli mnogo koristi, kaj še le, kjer je treba poseči malo v žep. Tudi pri naši korporaciji bi smeli zavreči starokopitna načela in jih prikrojiti sedanjim časovnim razmeram. — No, morda bo kmalu poletela po gladkem tiru električna železnica, ki bo komaj vsako uro s svoje postaje v Stahoveci vozila množice izletnikov k izvirku in zopet nazaj.

Iz Domžal. Javno vprašamo davkoplačevalci v Domžalah občino, ali misli pobirati davke, kakor smo jih že pred mesec dni predlagali? Ali ni vam občinskim možem, ki imate odločati o naših občinskih zadevah, nič znano, da se je po različnih občinah že mnogo doseglo s takim uvedenjem davkov. Pa saj pri nas je vedno vse tako, kakor hoče gosp. Ladstätter, kakor da bi on imel privilegij,

občini narekovati in jo voditi. — Policijske ure so pri nas sicer predpisane na papirju, a do izvrševanja teh predpisov ne pride. Ako se zljubi komu ponočevati, seveda mora dotični biti izvoljenec, in makari celo noč presedeti v gostilni, se to ne zabrani, morda so predpisi res le za parado. Svetovali bi ravnotako, naj bi se malo več pozornosti obračalo na žganjetoče, kajti pri nas toči vsakdo, ali ima privoljenje ali ne; take krivice bi se morale na vsak način odpraviti. Posebno pozornost bi se moralo posvečati žganjetočom ob sobotih, nedeljah in praznikih. Najbolje bi bilo, da bi take dneve morali vsi žganjetoči zapirati svoje prostore, saj se te škodljive pijače mnogo, mnogo preveč popije. Nanesel je tudi že slučaj, da je kdo pil žganje iz steklenice za pivo, to pa samo zaradi tega, da bi se splošnost dala premotiti. — Domžalčani napredujemo vsepovsod. Gostilničar v kolodvorski restavraciji si je že tako opomogel, da je nastavil vratarja, ki nosi čepico s ponosnim napisom „Bahnhofrestauration“. Tudi to je lep napredek za Domžale, saj nimate niti Kamničani, ki se štejejo med mestno gospodo, kake kolodvorske restavracije, Domžalčani, ki smo le ponižni vaščani, pa imamo to srečo. Kakor ta gostilničar, tako ali pa še bolj so napredovali nemški Tiroinci v olik. To kažejo posebno tirolski mladiči, ki nalajajo vsakega Slovenca, katerega srečajo in se mu posmehujejo, kadar vedo ti mladiči, da se jim nič zgoditi ne more. Če bi mi imeli malo besede pri pametnih nemških soprebivalcih, bi jim svetovali, naj toliko časa

pusitjo te mladiče doma, da se navadijo malce olike ali si naj pa naročijo znano knjigo „Umgang mit Menschen“. Najbolj bi svetovali učitelju Südmarkine šole, naj vestno prebira to knjigo, da mu bo mogoče biti svojim učencem pravi učitelj. Umestno bi pač bilo, da bi merodajni faktorji energično poučili učitelja, da je njegova naloga, otroke vzgojiti v dostojne ljudi in ne v take, ki psujejo Slovence s kranjskimi bar . . . . . Herrenvolk, pokaži tukaj, da veš upoštevati človeško pamet!

Opomin. V zadnjem času se je večkrat pripetilo, da je občinstvo, vozeče se po železnici, vrglo kako reč iz voza. To pa izrecno prepoveduje železnični obratni red z dne 10. decembra 1892. Naše glavarstvo opozarja občinstvo na to s posebnim razglasom, ki ga naj občinstvo upošteva, da se ogne eventualni kazni.

Velika zaloga vsakovrstne opeke

pri **F. Pečniku**
v Domžalah.

(falz-cegla)

Postrežba točna, cene nizke. iz raznih velikih tovarn.

Naznanilo.

Cenjenemu občinstvu Kamnika in okolice uljudno naznanjam, da preselim s **1. aprilom** t. l. svojo

krojaško obrt v Kamnik

v lastno hišo.

Priporočam se v vsakovrstno izdelovanje oblek za gospode in dečke po najnovejšem kroju. Izdelujem tudi obleko za čč. duhovščino ter uniforme za gg. uradnike.

strežba točna. Cene primerne.

Ivan N. Potočnik.

Sprejemem takoj
enega krojaškega učenca.

Stanje hranilnih vlog:
nad 1,350.000 K

MESTNA HRANILNICA V KAMNIKU

Rezervni zaklad:
nad 25.000 K

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu. — Rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem. Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina Kamniška z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.

Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posojila se dajejo na zemljišča na 5% obresti in na amortizovanje v 36 letni ali krajši dobi, tako da poplača dolžnik posojilo 100 K v teku 36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega pol leta z obrestmi vred 3 K.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.